

GŁOSY WSPARCIA DLA UKRAINY

3 marca 2022

- Wiersze, krótkie reakcje z różnych części świata, z Irlandii, Wielkiej Brytanii, Grecji, Włoch, Francji, Nowej Zelandii oraz Brazylii i Stanów Zjednoczonych
- Napłynęły do nas po angielsku, grecku, włosku
- Przekład wyboru tekstów: Marta Kaczmarczyk oraz Kacper Sęk

Jako osoba, która przez wiele lat pracowała oraz prowadziła badania w Europie Wschodniej, kilkakrotnie odwiedziła Kijów, Charków, Odessę, Połtawę i Besarabię, podziwiając i zachwycając się pięknymi krajobrazami, kulturą i ludźmi Ukrainy, jestem absolutnie przerażony tym atakiem. [...] Zwracam się do was wszystkich i życzę ogromnej odwagi w obliczu tych przeciwności.

Profesor Paul Allain, Uniwersytet w Kent, Canterbury, Wielka Brytania

[...] Jestem daleko, po drugiej stronie Europy, na wyspie zwanej Irlandią, na wyspie, która także doświadczyła ucisku i rozlewu krwi w swojej historii. Mogę Was zapewnić, że sytuacja w Ukrainie jest dla nas bardzo prawdziwa i żywa. Mamy [w Irlandii] ogromną liczbę ludności ukraińskiej oraz polskiej, a w ostatnim tygodniu, od kiedy Rosjanie przeszli do ofensywy, regularnie otrzymujemy relacje od ich krewnych przebywających w oblężonych miastach. Słyszymy świadectwa tych, którzy zostali złapani w kajdany wojny, słyszymy o dorosłych i dzieciach chowających się w piwnicach, a także o tych, którzy są w drodze do przejść granicznych i bezpieczeństwa. Mamy nadzieję, że uda się wynegocjować zasłużony pokój, a Rosjanie wrócą do domu i zbudują sobie demokrację. Wiedźcie, że nasi poeci i pisarze, poprzez International Pen Club, poprzez nasze związki zawodowe, poprzez organizacje pozarządowe i aktywistów, są oddani Wam, naszym rodakom z Europy w tej mrocznej dla was godzinie.

Paula Meehan, , poetka, Dublin, Irlandia

Ojczyzna to nie tylko punkt na mapie świata. Ojczyzna to wszystkie miejsca, za którymi płakaliśmy. Ojczyzna to ludzie, których kochaliśmy. Miejsca, w których staliśmy, podziwiając zachód słońca. Miejsca, gdzie nasze serce biło mocno – tam, gdzie nasze serce czuło, że każde miejsce to cały świat. Jako obywatel takiego świata idę obok Ciebie, trzymając Cię za rękę. Jako Ukrainiec, choć jestem Grekiem.

Tsimaras Tzanatos, grecki poeta

Wszyscy jesteśmy, zawsze, pomiędzy. Pomiedzy młotem a kowadłem. Pomiedzy nieruchomym przedmiotem a siłą nie do zatrzymania. [...] Rozmowa kosztuje, kosztuje czyjeś życie, a większość tego, co nadawane jest na falach radiowych, to właśnie tego rodzaju rozmowy prowadzone po każdej ze stron. I to jest jedyny powód, dla którego powinniśmy mówić i pisać, angażując się we wszystko co tylko możemy zrobić – przeciwko temu marnowaniu słów oraz fizycznym i śmiertelnym konsekwencjom języka, których jesteśmy świadkami na dobre i na złe. To właśnie sprawia, że rozlew krwi jest bliski, a my wszyscy jesteśmy współwinni – przez słowa. Używamy ich lepiej niż większość - taką mam nadzieję - ostrożniej i z większym poczuciem szacunku dla tego, czym są, niż ci ludzie, których nazywa się przywódcami, często nazywanymi tak jedynie ze względu na szybkie i widoczne efekty, które są skutkiem ich decyzji i służą tylko im samym, a nie dla poprawy sytuacji. Wystarczy. Nie poddawajcie się. Ten nieruchomy przedmiot zostanie wprawiony w ruch. Ta siła nie do zatrzymania zostanie zatrzymana. Napędzają nas słowa. Utrzymują nas na prawidłowym torze.

Profesor Alan Riach, poeta, Uniwersytet w Glasgow, Szkocja

Cały świat obserwuje sytuację ze złamanym sercem i potępia bezduszne działania przeciwko narodowi ukraińskiemu. Życzymy i modlimy się o szybkie zakończenie tego obłędu, który musicie znosić. Moja wiadomość do Was płynie z drugiej strony świata, z Nowej Zelandii. Znajdźcie pocieszenie w tym, że trafiliście w ramiona najserdeczniejszych i najszlachetniejszych ludzi, jakich kiedykolwiek moglibyście spotkać na swojej drodze. Widzę twarze moich przyjaciół, którzy witają Was w swoich progach. Wszyscy życzymy Wam bezpiecznego powrotu do domu. Do tego czasu zbierzcie w sobie odwagę i zaufajcie, że wylądowaliście w bezpiecznym miejscu. Wszyscy modlimy się za Was.

Debra Mulholland, aktorka, Nowa Zelandia

Wczoraj wracaliśmy z lotniska w Bostonie i wzdłuż autostrady międzystanowej widzieliśmy duże billboardy z ukraińską flagą, na których widniał napis: „Jednoczymy się z Ukrainą”. I owszem, w takich czasach możemy z dumą powiedzieć: Wszyscy jesteśmy Ukraińcami!

Profesor Mark S. Burrows

Redaktor poezji w czasopiśmie Spiritus and ARTS

Gianni Rodari: „Księżyc w Kijowie”

Kto wie, czy księżyc
w Kijowie
jest tak samo piękny
jak ten w Rzymie,
kto wie, czy to ten sam księżyc
czy może tylko jego brat...
„Ale to wciąż jestem ja!”
- wzbrania się z całego serca.
„Nie jestem
nocnym czepkiem
na twojej głowie!
I podróżując
rzucam światło na wszystkich i każdego z osobna,
od Indii po Peru,
od Tybru po Morze Martwe,
a moje promienie podróżują swobodnie
bez paszportu”.

Riccardo Duranti (Włochy): poeta, tłumacz

Giorgia Karvunaki (Grecja): tłumaczka, promotor kultury

Wyrazy wparcia przesłali również:

Profesor Derek Attridge, Uniwersytet w Yorku, Wielka Brytania

Profesor Michael Edwards, Akademia Francuska.

Profesor Robson Corrêa de Camargo, Federalny Uniwersytet w Goiás, Brazylia

Profesor S. E. Gontarski, Uniwersytet Stanu Floryda, USA

David i Helen Constantine, Uniwersytet w Oksfordzie, Wielka Brytania

Jon Mckenna, nauczyciel, pisarz, aktor, reżyser, twórca filmowy z Londynu